

Steinsmirlin. Limpidis et saxatilibus locis gaudent, quamvis et circa ripas et in coeno, unde Mossgrundel dicuntur, reperiantur. Plurimi in rivis, quibus majora flumina ingrediuntur, capiuntur, idque praecipue Februario, Martio et Aprili. Gesnerus medio mensis Maji *captos*, ovis gravidos vidit; aitque post Pascha *parere* incipere: quamvis non desint, qui vel singulis mensibus eos parere asserant. De *Usu* ipsorum in cibis ita Aldrovandus. Tam delicatus pisciculus est, ut Lonicerus inter omnes fere primatum tenere scripserit. Teneros tamen praesertim et nuper natos in deliciis haberi, Gesnerus ait, eosque cum jure coctos ex eodem, quod mireris, cum pane cochlearibus edi: quas delicias, inquit, aliquando circa summum Acronium lacum gustavi. Salubres vulgo existimantur, ita ut medici et-

iam aegrotis alicubi eos permittant. Esse sane solidiuscula carne, et odore non piscoso, ut alii plerique sed magis grato, idem Gesnerus asserit, et cum exigui sint, nec pingues, non multum replere: praeferrì a Misenis majores, et qui a saxis denominantur: colore saporeque differre, corpore tenuiore, carne duriore, et quae in elixis tenacius spinis haereat: Commendari maxime a natali Domini usque ad Pascha, quoniam tum parere incipiant: alios Februario, Martio, Aprilis mensibus eos praeferre, usque ad initium Maji. Teneros vero nunquam non laudari, maxime si cum apio, petroselino, edantur. Vino calido injecto elixari debere, idque brevi tempore et sub finem modico aceto affuso, ad ejus fere consumptionem coquendos, quomodo Gobii capitati etiam parantur.

CAPVT XIII.

De Phoxino squamoso.

TAB.
XXVII. 5. 6.
Arist. H. A.
L. 6. c. 13. 14.

Quid de *Phoxino* *Aristotelis* statuendum sit, ex ipsius verbis colligere difficile est. Statim enim ac natus est ova habere, et semel in anno in stagnis fluviorum et arundinetis lacuum, quae *πολιμνάδες* vocant, ova ponere dixit. Rondeletius eo nomine *duos* squamosos *pisces* describit. *Unus*, quem in Picardia sub nomine *Rosi*ere vidit, dimidiati pedis longitudinem nunquam superat. Corpore est lato et compresso, oculis magnis, colore luteo, bramis minimis, corporis specie simillimus. Semper uterum *Ovis* refertum habet, ideo cum illis nasci piscatores tradunt. *Alter* vocatur a rubore caudae, *Rose*. Reliquo inquit corpore caeruleo est, paulo major, minus lato corpore, *ovis* semper plenus, etiam maximus. Cum priore eundem esse conjicit, qui apud Helvetios *Bambela* vocatur. Gesnerus, *Pisciculus*, inquit, est tres aut quatuor digitos longus: sex quidem digitis longiorem non vidi. Caput ei crassiusculum pro sua magnitudine, nigricans, iris oculorum crocea: qui color etiam ad pinnarum initia omnia spectatur, in pinnae dorsi

quoque initio, in majoribus et adultis. *Pinnarum* ad branchias articulus veluti caruncularum quandam habet, in aliis parum, in aliis valde croceam (in aliis si bene memini, rubentem) pro aetatis nimirum et sexus differentia, fortassis et aquarum et regionum, in quibus degunt. *Squamos* habet albicantes. Linea fusca oblique a capite ad caudam fertur. Pinna in dorso medio unica est, binae ad branchias, totidem in medio ventre, alia post anum. In principio caudae macula atra notatur, et aliis minoribus, singulis, ad initia pinnarum utrinque. Dorsum et latera nonnihil flavescent. Sapor in *cibo* subamarus: Reperiuntur in fluentibus solum aquis, ut audio: non etiam in lacubus et coeno, ut laeves, quos e rivis, lacus et flumina majora ingredi diximus: unde eos, laeves, nostri a rivis *Bachbammele* nominant. Idem in *Glatto* flumine apud Helvetios, parvo ac coenoso, ab iis, qui caneros captant, subinde inveniuntur, et abjiciuntur. A bacchanalium vel quadragesimae initio usque ad Calendas Maji nassas non angustius contextas, quam ut Gobii capitati

*Gesner. in
Phoxin.*